

Константин Величков

VII. Пролет

Пак вятърът пролетни ще повее,
ще се раззелене пак хълмът,
в дъбравата славеят ще запее
и розите пак ще се разцъфтят.

Ще размирише всичко пак на младост,
природата разкошно ще блести
и всичко, що живей в света, от радост,
надежда и любов ще затупти

кат в празник свят, за наслаждение
неземно душа всяка ще ламти
и жадно страстни погледи влюбени

с вълшебний плам на бляскави звезди
отвред ще се кръстосват окол мене:
о, пролет, колко скръб ми носиш ти!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6388>]